



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

B. P.

státní příslušnost Ukrajina
zastoupen obecním zmocněncem Mgr. V. K.,
se sídlem P. 4, T. 1848/19

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č. j. MV-121663-3/SO/sen-2013

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 11. 12. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 9. 4. 2015, č. j. MV-121663-3/SO/sen-2013, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, ze dne 29. 8. 2013, č. j. OAM-4297-11/DP-2012, jímž bylo zastaveno řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle § 44a ve spojení s § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, předpisů, (dále „zákon o pobytu cizinců“).
2. Zmocněný zástupce žadatele podal dne 30. 1. 2012 žádost o vydání o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. OSVČ s dobou platnosti do 13. 2. 2012.
3. Správní orgán vyzval žadatele k odstranění vad podání, k doplnění některých náležitostí dne 24. 9. 2012, a to doložení dokladu o zajištění ubytování, dokladu prokazujícího příjem cizince, potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o neexistenci nedoplatků na pojistném na sociální zabezpečení na státní politiku zaměstnanců včetně penále, potvrzení finančního úřadu o neexistenci vymahatelných nedoplatků, dokladu o zápisu do živnostenského rejstříku a dokladu o cestovním zdravotním pojištění, neboť tyto doklady nebyly k žádosti doloženy.
4. Lhůta pro doložení dokladů marně uplynula dne 2. 11. 2012. Zástupce žadatele podal dne 5. 11. 2012 žádost o prodloužení lhůty. Správní orgán však nemohl žádosti vyhovět, neboť lhůta již reálně uplynula a o této skutečnosti byl vyrozuměn dne 26. 11. 2012.
5. Dne 3. 4. 2013 žadatel předložil doklad o zajištění ubytování, ostatní doklady nedoložil. Správní orgán dne 29. 8. 2013 řízení zastavil.
6. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, které Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, zamítla žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 9. 4. 2015 mj. uvedl, že žalobce na výzvu k doplnění náležitostí ze dne 24. 7. 2012, obsahující řádné poučení o tom, že pokud nebudou předloženy požadované náležitosti, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno, předložil až dne pouze doklad o zajištění ubytování na území, tj. smlouvu o ubytování, jiné doklady nebyl správnímu orgánu prvního stupně ani odvolacímu orgánu předloženy. Nepředložení byť jediného z dokladů uvedených v § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců je důvodem pro zastavení řízení. Žalovaný dále uvedl, že v případě zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu, správní orgán prvního stupně dopad na soukromý a rodinný život není povinen posuzovat, neboť účastník řízení neodstranil vady, které brání v pokračování řízení.

8. Žalobce toto rozhodnutí převzal osobně dne 11. 11. 2015.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

9. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 9. 4. 2015, č. j. MV-121663-3/SO/sen-2013.
10. Žalobce namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, namítal jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost.
11. Žalobce namítal porušení základních zásad správního řízení podle § 2 odst. 1, 4 a § 3 správního řádu a tvrdil, že žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
12. Žalobce namítal porušení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, když žalovaný nezjistil všechny rozhodné skutečnosti.
13. Žalobce namítal porušení § 52 správního řádu, neboť žalovaný neprovedl důkazy potřebné ke zjištění stavu věci.
14. Žalobce se dovolával judikatury Ústavního soudu (nález sp. zn. III ÚS 150/99) týkající se přepjatého formalismu
15. Žalovaný správní orgán ve svých vyjádřeních ze dne 21. 4. 2016 a 19. 5. 2016 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Poukázal na to, že v ústavním pořádku České republiky není zakotveno subjektivně zaručené ústavní právo pobytu cizinců na území České republiky a odkázal na nález Ústavního soudu III. ÚS 219/04.
16. Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

III.

Posouzení žaloby

17. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. *Podle § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, ve znění platném v rozhodné době, k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit*
 - a) *náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e),*
 - b) *doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim^{9d} cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem^{9e}) nebo částky, kterou cizinec*

věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije,

c) doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence³⁰⁾,

d) potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ³⁶⁾ včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost,

e) jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále,

f) na požádání platební výměr daně z příjmu.

19. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. července 2016, č. j. 2 Azs 76/2015 – 24, jestliže cizinec, ač správním orgánem řádně vyzván, nepředloží k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání doklady požadované § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a v tomto ohledu zůstane zcela nečinný, správní orgán řízení o žádosti zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
20. V inkriminované věci žalobce namítal porušení procesních předpisů. Nezpochybil, že jeho žádost podaná dne 30. 1. 2012 o vydání o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ, nebyla doplněna potřebnými náležitostmi. Uvedla, že výzva (č. j. OAM-04297-5/DP-2012 ze dne 24. 7. 2012) k doplnění náležitostí byla jeho zástupci doručena dne 3. 10. 2012 (středa), a že lhůta k doplnění byla správním orgánem stanovena na třicet dnů, a že dne 5. 11. 2012 (pondělí) jeho zástupce požádal o její prodloužení o deset dní z důvodu vyřízení finančního úřadu. Nicméně tak učinil po marném uplynutí stanovené lhůty dne 2. 11. 2012 (pátek), a proto mu správní orgán nevyhověl, o čemž ho informoval (vyrozumění č. j. OAM-04297-8/DP-2012 ze dne 6. 11. 2012). Žalobce v podané žalobě stejně jako v odvolání tvrdil, že dne 3. 4. 2013 předložil správnímu orgánu nejen doklad o ubytování, nýbrž i potvrzení o bezdlužnosti od finančního úřadu a potvrzení o bezdlužnosti od PSSZ a doklad o zdravotním pojištění. Tvrdil, že není ojedinělým případem, kdy vzhledem k náporu práce příslušní pracovníci nestačili plnit svěřené úkoly, a dokumenty hromadily na pracovištích. Toto tvrzení o předložení všech náležitostí však žalobce nikdy nedoložil, k odvolání ani k žalobě žádné z chybějících dokladů nepředložil.

21. Městský soud v Praze tyto žalobní námitky musel odmítnout jako neodůvodněné. Z výzvy k odstranění vad žádosti ze dne 24. 7. 2012, č. j. OAM-04297-5/DP-2012, soud ověřil, že obsahuje seznam chybějících náležitostí, které žalobce ke své žádosti ze dne 30. 1. 2012 nedoložil, a že mu byla za tím účelem poskytnuta k nápravě lhůta třiceti dnů ode dne doručení výzvy, a že výzva obsahuje poučení: *„Pokud výše specifikované vady žádosti spočívající v chybějící náležitosti v uvedené lhůtě neodstraní, tj. pokud náležitost nebude doložena, bude řízení o Vaší žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.“* Tato výzva spolu s usnesení o přerušení řízení byla zástupci žalobce doručena do vlastních rukou dne 3. 10. 2012.
22. V inkriminované věci žalobce podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Jelikož tato žádost neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti, vyzval správní orgán prvního stupně žalobce k tomu, aby tyto vady žádosti odstranil, a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalobce poté správnímu orgánu prvního stupně zaslal žádost o prodloužení lhůty k doložení náležitostí jeho žádosti. Této žádosti správní orgán prvního stupně nevyhověl, avšak řízení vzápětí nezastavil. Žalobci tak vznikla možnost v průběhu této doby vytýkané vady žádosti dodatečně odstranit a předložil doklady prokazující požadované skutečnosti. Nicméně žalobce tak neučinil.
23. Pokud jde o doklad o ubytování, který jako jediný žalobce dne 3. 4. 2013 předložil správnímu orgánu, soud ze správního spisu ověřil, že tento doklad nebyl předkládán jako doplňující doklad k inkriminované žádosti žalobce, nýbrž byl předložen jako příloha tiskopisu „Oznámení změn“, a to oznámení změny bydliště. Tvrzení žalobce o tom, že dne 3. 4. 2013 předložil všechny požadované dokumenty, musel soud odmítnout jako účelové a nepravdivé, neboť na vyplněném tiskopisu byla vyznačena pouze změna bydliště.
24. Pokud tedy žalobce, o své vlastní vůli a s vědomím možných důsledků případné nečinnosti, zůstal v průběhu správního řízení (i přes výzvu správního orgánu prvního stupně) zcela pasivní, nelze v následném zastavení řízení shledávat nepřiměřenost tohoto rozhodnutí. Na tomto závěru nemůže změnit nic ani to, že pasivita žalobce mohla být dána selháním jím zvoleného zmocněnce – bylo totiž věcí žalobce a v jeho moci, aby svého zmocněnce aspoň rámcově kontroloval a ujistil se, že vše potřebné ve věci prodloužení pobytu zmocněnec činí, jak má. Byl to totiž sám žalobce, kdo svým nekonáním správnímu orgánu prvního stupně nedal jinou možnost než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Posouzení přiměřenosti dopadů předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců tak bylo z povahy věci vyloučeno.
25. V této souvislosti soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. ledna 2012, č. j. 7 As 142/2011 – 62, v němž se mj. uvádí: *„Lze bezesporu oprávněně požadovat, aby byl cizinec, jemuž byl udělen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, bez problémů schopen vyřizovat tyto záležitosti, stejně jako správní formality spojené se samotným podnikáním.“*
26. Pokud jde o námitku přepjatého formalismu s odvoláním na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 150/99, musel ji Městský soud v Praze odmítnout jako nepatřičnou, neboť žádné

pochybení v napadeném rozhodnutí z tohoto pohledu neshledal. Jednak tato námitka spočívala pouze v odkazu a citaci z uvedeného nálezu, a jednak nález Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 150/99 se skutkově zabýval zcela odlišnou situací, proto z něj nelze vycházet. Nález se zabýval se aplikací zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, kdy titulem pro vydání nemovitostí mělo být znárodnění vykonané v rozporu s tehdy platnými zákonnými předpisy. Ústavní soud posuzoval zcela jiné instituty ve světle zcela jiných skutkových okolností, než jsou předmětem řízení v inkriminované věci.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. ledna 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu